

Sabina Barbara Flanczewska

Sabina Barbara Flanczewska urodziła się 11 kwietnia 1923 roku w Łomży, w rodzinie znanego później profesora historii lubelskich szkół średnich, Stanisława Horyszewskiego.

Szkolę średnią ukończyła w Lublinie w 1939 roku.

Przez pierwsze dwa lata wojny udzielała korepetycji. W styczniu 1942 r. podjęła pracę w Bibliotece Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego, wówczas Staatsbibliothek Lublin i kontynuowała ją do końca wojny.

W październiku 1944 r. rozpoczęła studia ekonomiczne i historyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, po ukończeniu których

w roku 1951 powróciła do pracy w bibliotekarstwie, już jako magister nauk społeczno-ekonomicznych. Przez kilka miesięcy pełniła obowiązki kierownika działu starych druków w Bibliotece KUL, a później, od grudnia tego roku do połowy 1953. kierowała działem starych druków Miejskiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego.

W lipcu 1953 r. S. B. Flanczewska związała swoje zawodowe losy z Biblioteką Główną Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Od listopada 1957 r. kierowała oddziałem opracowania zbiorów, od sierpnia 1962 — samodzielną sekcją starych druków. W latach 1971—1978 była kierownikiem oddziału zbiorów specjalnych. We wrześniu 1980 roku odeszła, z powodu stanu zdrowia, na wcześniejszą emeryturę.

Gruntownie wykształcona, posiadająca znajomość języków obcych, stała się wysokiej rangi bibliotekarzem, znaną specjalistką w trudnej, wymagającej dużej wiedzy humanistycznej, dziedzinie starych druków. Kwalifikacje bibliotekarskie zdobywała i pogłębiała drogą ciągłego samokształcenia, a także na kursach i praktykach zawodowych, w tym na praktyce w Birmingham.

W roku 1959 została starszym bibliotekarzem, w 1962 — adiunktem bibliotecznym, w 1967 — kustoszem dyplomowanym. W 1972 roku otrzymała najwyższe w zawodzie bibliotekarskim stanowisko starszego kustosa dyplomowanego.

W Bibliotece Głównej UMCS zorganizowała 17-tysięczny zbiór starych druków, tworząc, obok alfabetycznego, katalogi poloników, pomeraników i silesiaków.

Prowadziła wykłady i ćwiczenia z historii książki na bibliotekoznawstwie UMCS w pierwszych latach istnienia tego kierunku. Wygłosiła szereg referatów dla pracowników Biblioteki, a także na wielu profesjonalnych spotkaniach bibliotekarzy oraz dla szerszej publiczności w czasie ogólnodostępnych imprez kulturalnych w Lublinie.

Należała do zespołu autorów „Słownika biograficznego pracowników książki polskiej”, „Polskiego słownika biograficznego” oraz „Wykazu Publikacji Pracowników Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej”.

W roku 1979 opracowała scenariusz i katalog eksponowanej w 11 miastach wystawy „Drukarstwo polskie od XV do XVIII wieku”.

Wśród 35 publikacji S. B. Flanczewskiej przeważają prace o tematyce, która była Jej najbliższa, o dawnej książce polskiej. Ostatnia praca, którą napisała w czasie choroby i przekazała do opublikowania w Biuletynie Biblioteki UMCS w dniu

25 czerwca 1987 roku, czyli dzień przed śmiercią, nosi tytuł „Druki polskie XVI wieku w zbiorach Biblioteki Głównej UMCS”.

Polem działalności Sabiny Barbary Flanczewskiej były również organizacje społeczno-zawodowe: Związek Nauczycielstwa Polskiego i Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich. W tej ostatniej pełniła, w końcu lat 70-tych, funkcję przewodniczącej Koła Miejskiego. Była też członkiem Towarzystwa Miłośników Książki i Eklibrysu.

Za swoją wielokierunkową pracę — biblioteczną, naukową, dydaktyczną oraz działalność społeczną otrzymała: „Złoty Krzyż Zasługi”, „Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski”, odznaczenie „Zasłużony Działacz Kultury” oraz najwyższe wyróżnienie Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej — medal „Nauka w Służbie Ludu”.

Sabina Barbara Flanczewska była przede wszystkim indywidualnością i ciekawym człowiekiem, i taka zostanie w pamięci ludzi, którzy z nią obcowali, współpracowali, przyjaźnili się. Służyła Bibliotece i środowisku angażując nie tylko swoje wysokie kompetencje zawodowe, swoją wiedzę, ale i swoją bardzo wrażliwą naturę.

Była bibliotekarzem rozumiejącym swój zawód jako pewnego rodzaju posłannictwo, jako nakaz przybliżania kultury. Była też gorącą patriotką, co wyrażało się w Jej zainteresowaniach i publikacjach.

Teresa Gaworczyk